

[J. P. Jensen.]

Resultat i det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat.

J. C. A. Larsen: Den gældende Jagtlov, som blev gennemført i 1922, var i sit Hovedindhold Resultat af det Arbejde, som blev gjort af Repræsentanter for Dansk Jagtforening, Dansk ornitologisk Forening og Foreningen til Dyrenes Beskyttelse. I Forvejen var der gennem mange Aar sket Henvendelser til Rigsdag og Regering af Jagtvenner og Naturvenner, som havde et aabent Øje for den rivende Nedgang, der i de foregaaende Aar havde været i Antallet af vort Vildt.

Den forcerede Udstykning, Kultivering af Enge og Udtørringen af Moser har haft en ikke ringe Indflydelse paa vor Vildtbestand, idet man derved har berøvet Vildtet de Steder, de ellers har haft at ty til. Ogsaa andre Forhold havde gjort sig gældende, som f. Eks. de moderne Skydevaaben og Slaamaskinens Kniv, som tog manganen en rugende Agerhøne og manganen en lille Harekilling. Alt dette havde medført en Reduktion af vor Vildtbestand, og man søgte nu at finde Midler til at raade Bod herpaa.

Et af de Midler, man formentede vilde have Betydning, og som var blevet bragt i Forslag Gang efter Gang af kyndige Jægere, var Indførelse af Jagtkortsystemet. Dette System var blevet anvendt med Held flere Steder i Udlandet, saaledes i Frankrig og i Belgien. Dér havde man ved Gennemførelse af Jagtkortsystemet faaet sin Vildtbestand forøget, og det var ganske naturligt, at vi vilde drage Lære heraf, idet vi mente, vi ad den Vej kunde hjælpe paa vor reducerede Vildtbestand.

Men der var ogsaa andre Tanker fremme, og der blev særlig i 1921—22 fremsat Ønsker fra den lige hjemvendte Befolkning i de sønderjydske Landsdele, som havde levet under den tyske Jagtlovgivning, som den fandt var Idealet. Efter den skulde man have et vist Areal, saa vidt jeg husker 75 Hektarer, i Samling for at faa Lov til at drive Jagt. Vi var klar over, at den Jagtfrihed, vi havde haft herhjemme gennem Aarene, siden Jagten blev givet fri, vilde forhindre en saadan Ordning, og vi byggede da heller

ikke noget herpaa, men jeg gør blot opmærksom paa, at disse Tanker var fremme.

Vi vilde gennem Jagtkortsystemet søge at indskrænke Jægenes Antal, vi vilde navnlig sætte en Stopper for, at unge Mennesker kunde plaffe løs med Bøsse om Søndagen uden Maal eller Med med Fare for dem selv og deres Omgivelser, og vi fik da ogsaa indført dette Jagtkortsystem i 1922.

Vi var alle sammen klar over, at naar vi indførte et saadant nyt Princip i Jagtloven, maatte Loven tages op til Revision i Løbet af nogle Aar, da en saadan Nyordning maaske vilde skabe Utilfredshed og fremkalde Kritik. Nu har Jagtloven af 1922 virket i 6 Aar, og der er derfor Grund til at spørge, om den har bragt nogen Forbedring i vor Vildtbestand.

Hvis jeg skulde udtale min Mening herom, og jeg har dog lidt Kendskab til Jagt, vilde jeg sige, at det kun er i ringe Grad, vor Vildtbestand er blevet forbedret. Paa nogle Egne er den slet ikke blevet forøget, paa andre Egne lidt. Men hvorledes vilde det have set ud med vort Nyttetvildt, hvis vi *ikke* havde haft Jagtloven af 1922? Saa vilde Vildtbestanden sikkert have været meget ringere; 3—4 Aars vaade og kolde Somre har haft en overordentlig ødelæggende Indflydelse paa Agerhønsyngelen og ogsaa paa andet Vildt. Og man kan derfor ikke slutte deraf, at Vildtbestanden ikke er blevet videre forøget i dette Tidsrum, at Jagtkortsystemet ikke har været til Nytte.

Under den socialdemokratiske Regering i 1924—25 havde vi et Jagtlovforslag til Behandling og ligeledes i 1925—26, og nu har den højtærede Landbrugsminister igen fremsat et Lovforslag, som slutter sig nøje til Lovforslaget fra 1924—25, hvilket Lovforslag ikke en Gang kunde gennemføres i dette høje Ting, da det ikke kunde samle et Flertal her.

Vi for vort Vedkommende kunde ikke gaa med til dette Lovforslag, og derfor beklager jeg, at den højtærede Landbrugsminister ikke nu ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag har udsendt de Punkter, hvorom der var Uenighed i 1924—25 — saa havde der dog været en Mulighed for at naa til et Resultat denne Gang. Men vi vil nu som tidligere gaa ind i en saglig Forhandling om Spørgsmaalet. Vi vil